

Міністерство культури України
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕАТРУ, КІНО І
ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІМЕНІ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
засіданням приймальної комісії
КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого
протокол № 6 від «28» травня 2026 р.

 Інна КОЧАРЯН

**ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО
ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ**

Рівень вищої освіти	третій (освітньо-науковий)
Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Спеціальність	В6 Перформативні мистецтва
Вступ на основі	НРК 7 (освітнього ступеня магістра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста)

Київ – 2026

З М І С Т

ВСТУП.....	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	8
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	10

ВСТУП

Додаткове вступне випробування зі спеціальності, що проводиться у формі співбесіди, складають особи, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їх дипломі магістра (спеціаліста).

Метою додаткового вступного випробування зі спеціальності є виявлення рівня знань та вмінь вступників, які необхідні для опанування ними програми підготовки, а також для їх участі у конкурсному відборі для зарахування на освітньо-наукову програму Перформативні мистецтва.

Програма розроблена відповідно до освітньої програми підготовки магістра зі спеціальності В6 Перформативні мистецтва.

Завданням додаткового вступного випробування зі спеціальності є оцінка теоретичної та практичної фахової підготовки вступників; виявлення у них загальних знань про основні тенденції у виконавському мистецтві; уявлення про організаційно-історичні періоди розвитку театрального мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та вітчизняному мистецтві, знання теорії та історії менеджменту; взаємозв'язків і взаємодії театру та держави.

Вступник до аспірантури має відповідати наступним вимогам:

- бути компетентним у проведенні наукових досліджень, обирати необхідну методологію, формулювати цілі дослідження, формулювати актуальність обраної наукової теми;
- вибирати необхідні методи дослідження, формулювати цілі й давати обґрунтування;
- мати уявлення про методологію аналізу театрального процесу, достатню компетентність в проведенні наукових розвідок, володіти сучасними інформаційними технологіями, вміти давати обґрунтовану інтерпретацію отриманим результатам;
- виявити знання у галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, драматургії та ін.);
- володіти методологією аналізу закономірностей розвитку театрального мистецтва, використовувати порівняльно-історичний, системний та інші підходи до сценічного мистецтва, компетентно і коректно проводити наукові дослідження, мати науково обґрунтоване уявлення про функціонування театру як соціокультурного феномена;
- виявляти самостійність і творчий підхід в науково-дослідній роботі.

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, що передбачені освітньою програмою підготовки магістра за спеціальністю Сценічне мистецтво.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Програма додаткового вступного випробування зі спеціальності охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимогу до знань і вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені

І. К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-наукового ступеня доктора філософії за освітньо-науковою програмою «Перформативні мистецтва».

Додаткове вступне випробування зі спеціальності проводиться в очному форматі та відповідно до Правил прийому до аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2026 році.

Оцінювання знань вступників носить комплексний характер та складається з теоретичної частини, співбесіди, під час проходження якої вступник повинен виявити знання в галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, драматургії), загальних знань щодо різних видів мистецтва, що є основою театрального синтезу (образотворче мистецтво, музика тощо), про основні тенденції в сучасному театральному процесі, про історичні етапи в розвитку сценічного мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та вітчизняному мистецтві.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами додаткового вступного випробування за 200-бальною шкалою.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

1. Античний театр та його місце у розвитку світової театральної культури.
2. Театр доби Середньовіччя: напрями та жанри.
3. Український «Театр корифеїв», його місце в історії театральної культури України.
4. І. Франко і театр.
5. Лесь Курбас – реформатор українського театру.
6. Художні пошуки в європейському театрі на межі ХІХ – ХХ ст.: драматургія, Перформативні мистецтва.
7. Творча спадщина Б. Брехта в контексті розвитку світового театру.
8. Провідні режисери європейського театру другої половини ХХ ст. - початку ХХІ ст.
9. Українська сценографія ХХ ст.: тенденції розвитку, провідні майстри.
10. Українська драматургія другої половини ХХ ст. початку ХХІ ст.
11. Режисура українського театру II половини ХХ ст.
12. Провідні українські театрознавці першої половини ХХ століття.
13. Жанрові особливості мюзиклу та рок-опери.
14. Авторське право і суміжні права у сфері виконавського мистецтва.
15. Архітектура Києво-Печерської лаври.
16. Видатні майстри зарубіжного театру ХХ століття.
17. Видатні майстри українського театру ХІХ століття.
18. Видатні майстри українського театру ХХ століття.
19. Видатні події в театральній-концертній житті України минулого та даного сезону.
20. Етапи підготовки та випуску нових вистав в театрі.

21. Загальна характеристика творчості Вільяма Шекспіра.
22. Класифікація жанрів у контексті розвитку світового театру.
23. Микола Лисенко – фундатор української музичної класики та засновник системи музично-драматичного навчання в Україні.
24. Найвидатніші майстри західноєвропейського театру ХХ століття; їх вплив на формування театральних систем та шкіл (Б. Брехт, Є. Гротовський, Дж. Стрелер, П. Брук та ін.).
25. Органи управління культурою і мистецтвом в Україні.
26. Особливості експлуатаційної діяльності театру.
27. Особливості розвитку американської театральної культури, її відмінність від європейських пріоритетів у визначенні творчо-організаційних засад.
28. Особливості управління театральними підприємствами.
29. Розмаїття творчо-організаційних форм українського театру сьогодні: визначення специфіки, здобутків, динаміки розвитку.
30. «Софія Київська». Архітектура, мозаїка, фрески.
31. Способи організації глядацької аудиторії та реалізації театральних квитків.
32. Творчо-організаційні характеристики українського театру корифеїв.
32. Театральна критика та її значення у формуванні естетико-художніх принципів театральної культури.
33. Театральні фестивалі в культурному європейському просторі.
34. Художник-сценограф в сучасній виставі.
35. Як ви оцінюєте театральну ситуацію вашого міста?
36. Які ви знаєте жанри циркового мистецтва.
37. Життєвий цикл мистецького проєкту. Ключові характеристики етапів проєкту.
38. Сучасні моделі продюсування мистецькими проєктами. Вітчизняний та зарубіжний досвід.
39. Специфіка професії продюсера сценічного мистецтва.
40. Роль менеджменту в культурно-мистецьких інституціях.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала

Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
Оцінка ECTS			
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
<p>Вступник виявив повну відсутність уявлення про театральний процес як такий. Вступник не здатний логічно і доказово викласти свої думки. Він не може дати визначення базових понять з театрознавства, організації театральної справи, основ законодавства в галузі культури і мистецтва. У вступника відсутня уява, здатність до узагальнення в питаннях менеджменту, театральної критики, сучасного стану театру.</p>	<p>Вступник надав не чіткі відповіді на питання, що пов'язані з сучасним станом театральної справи, театрознавства, діяльністю керівника театру, менеджера театральньо-видовищного підприємства. Вступник виявив посередній рівень знань з предметів навчального плану спеціалізації та організації театральної справи, певну обмеженість гнучкості мислення, слабо виражені здібності до аналізу творчої та виробничо-фінансової діяльності театральньо-видовищних підприємств.</p>	<p>Вступником надані вірні відповіді, проте нечітко їх формулювання. Вступник виявив посередню здатність до аналізу сучасного стану театральної справи в Україні та за кордоном. Вступник допустив неточність у викладенні відповіді на питання, неконкретність формулювань базових понять з театрознавства, історії, теорії та організації театру.</p>	<p>Вступник повинен продемонструвати впевнені відповіді на поставлені питання. Він повинен виявити: - глибокі знання в галузі театрознавства (історія театру, теорія театру, організація та управління театром), організації виробничо-фінансової діяльності театральньо-видовищних підприємств, бухгалтерського обліку, інформаційних технологій в театрі; - вміння системно мислити і безпомилково аналізувати актуальні проблеми пов'язані з сучасним театральним процесом; - здатність до аналізу і узагальнень в законодавчій базі, пов'язаній з галуззю культури і мистецтва.</p>

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авторське право і суміжні права. Словник-довідник у 2-х томах за редакцією О. Д. Святоцького. – К., 2000.
2. Актуальні культурно-мистецькі проблеми. Організаційний аспект. – К., 2001.
3. Актуальні проблеми організації театральної справи: Тематичний збірник наукових праць. – К., 1994.
4. Алвін Г. Рейсс Кеш ін! Як залучати кошти для мистецтва. К., 2010.
5. Антонович Д. Триста років українського театру, 1619–1919. – Львів, 2001.
6. Безгін І. Д. Визначення рівня організації та керування творчо-виробничим процесом в театрі. – К., 1972.
7. Безгін І. Д. Мистецтво і ринок. – К., 2005.
8. Безгін І. Д., Семашко О. М., Ковтуненко В. І. Театр і глядач в сучасній соціокультурній реальності. – К., 2002.
9. Безгін І. Д., Семашко О. М., Юдова-Романова К. В. Глядач і театр: соціодинаміка взаємовідносин. – К., 2006.
10. Безгін О. І., Клименюк М. М., Кочарян І. С. Проблеми підготовки мистецьких кадрів. – К., 2006.
11. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. – К., 1987.
12. Брокет Оскар Г., Гільді Франклін. Історія театру. – Львів., 2014.
13. Ваніна І. Г. Українська Шекспіріана. – К., 1964.
14. Василько В. С. Микола Садовський та його театр. – К., 1962.
15. Веселовська Г. І. Театр Миколи Садовського (1907-1920). – К., 2018.
16. Владимірова Н. Західноєвропейський театр у динаміці культуротворчого процесу межі ХІХ-ХХ століть. – К., 2008.
17. Волошин І. О. Актор Щепкін на Україні. – К., 1988.
18. Вороний М. К. Театр і драма. – К., 1989.
19. Гаккебуш В. В. В сучасному польському театрі. – К., 1984.
20. Гагоорт Г. Менеджмент мистецтва. Підприємницький стиль. – Львів: Літопис, 2008.
21. Єрмакова Н. Березільська культура. – К., 2012.
22. Захаревич М. Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка. Динаміка соціокультурних перетворень 1920-2001 років. – Київ, 2015.
23. Історія українського театру. у 3-х томах / Ред. кол. Г. А. Скрипник та ін. Від витоків до ХХ ст. – 2017.
24. Клековкін О. Мистецтво: Методологія дослідження. – К., 2017.
25. Коваль А. П. Ділове спілкування. – К., 1992.
26. Кольбер Ф. Маркетинг у сфері культури та мистецтва. – Львів., 2004.
27. Корнієнко Н. М. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук. – К., 2000.
28. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство. Американський досвід. – К., 2000.
29. Лягущенко А. Український театр. Видатні діячі та менеджмент / Андрій Лягущенко. – Київ : Мистецтво, 2021. – 431 с. : іл.
30. Мар'яненко І. О. Сцена, актори, ролі. – К., 1964.

31. Матеріальна підтримка культурних проєктів. Світовий досвід та можливості застосування в Україні. – К., 2010.
32. Остапенко Д. Концертна діяльність. Менеджмент. Навчально-методичний посібник. – К., 2021.
33. Оуен Лінет. Купівля і продаж авторських прав на літературні твори. – К., 1997.
34. Піскун І. Р. М. Л. Кропивницький – організатор, режисер, актор українського театру. – К., 2000.
35. Проскураков В. І. Архітектура українського театру. Простір і дія. – Львів, 2001.
36. Театральний менеджмент – 25. – К., 1996.
37. Туркевич В. Д. Проблеми охорони інтелектуальної власності // Актуальні культурно-мистецькі проблеми: Організаційний аспект. Київський інститут театального мистецтва. – К., 2001. – С. 29-50.
38. Український театр ХХ століття [Текст] : монографія / редкол. : Н. Корнієнко [та ін.]. – К. : ЛДЛ, 2003. – 512 с.
39. Український театр ХХ століття: Антологія вистав / За заг. ред. М. Гринишиної; Ін-т проблем сучасн. мист-ва НАМ України. – К.: Фенікс, 2012. – 944 с.: іл.
40. Фіалко В. О. Театр України другої половини ХХ століття. Образна лексика. – К., 2016.